

Ik verander ook geregeld van patroon en dan begin ik van nul. Tegelijk is dat ook net wat ik graag doe. Het gaat mij om het hele proces. Het begint al bij de zoektocht naar stof, het idee dat zich ontwikkelt en dan iets creëren uit het niets. Ik hou daar enorm van.”

“Dit is slow fashion van de bovenste plank. Klanten kunnen wel even wachten op een mooi en uniek stuk”

tafel ligt een kleurig stofje met groene bollen dat gaat dienen als laptoptas. “Kijk, het prijskaartje hangt er nog aan. Ik heb voor dit stukje stof 50 eurocent betaald,” toont Annelies. “Dat is natuurlijk geen geld en de stof is van zeer goede kwaliteit.”

Color-blockbag 59 euro.

“Ik besteed veel tijd en aandacht aan het creatieve proces. Welke stof zal ik gebruiken? Welke kleuren passen bij elkaar. Soms lig ik in bed en bedenk hoe ik de naad ga stikken of de afwerking ga aanpakken. Vroeger, toen mijn patronen nog niet op punt stonden, kroop er nog meer tijd in.

Ambachtelijk en uniek

“Ik ben wel eens gaan praten met iemand van Flanders DC dat creatieve ondernemers in Vlaanderen ondersteunt en met elkaar verbindt. Ik kreeg te horen dat ik werk voor een loon van iemand in de textielsector in Bangladesh. Daar schrok ik wel van. Maar het houdt mij niet tegen om verder te doen. Ik merk dat veel mensen mijn werk enorm waarderen. Unieke ambachtelijk gemaakte spullen zijn opnieuw erg

in trek. Mijn klanten zijn vooral vrouwen tussen de 25 en 80 jaar. Mijn tassen zijn te koop bij Host in Berchem, een conceptstore die duurzame spullen verkoopt. En bij BorgerHub, een pop-upwinkel in het voormalige vredegericht op de Turnhoutsebaan.”

“Maar ik krijg ook veel bestellingen via sociale media. Het is slow fashion van de bovenste plank, klanten kunnen wel even wachten op een mooi en uniek stuk. Soms sta ik op een beurs of een fashion fair. Hoeveel tassen ik per maand verkoop, is moeilijk in te schatten. Ik denk ongeveer tien per maand. In drukke periodes zoals Kerstmis is dat natuurlijk meer.”

Annelies moet niet leven van de inkomsten uit Lapland. Het is haar bijberoep. “Ik werk in hoofdberoep in de sociale sector. Ik leer blinden en slechtzienden haken, breien en naaien. Dat is een enorme uitdaging, maar geeft mij veel voldoening. Het is niet de bedoeling om mijn baan in loondienst in de toekomst op te geven.”

Lang niet alle spullen in De Kringwinkel krijgen een tweede leven. Volgens Annelies wordt er ook veel weggegooid dat eigenlijk best nog bruikbaar is. “Als stoffen wat vuil zijn, gaan ze dat in de kringloopwinkel niet wassen, maar komt het op onze afvalberg terecht. Dat is een doorn in het oog voor wie duurzaamheid belangrijk vindt. Daarom wil ik in de toekomst onderzoeken of ik toegang kan krijgen tot de spullen die worden weggegooid. Ik geloof dat daar ook nog heel wat moois tussen zit.” ■

Annelies aan het werk in haar cosy naaihoekje in de woonkamer.

INFO:
www.laplandtextiel.be
www.hostconcept.be
www.facebook.com/borgerhub
Instagram: @laplandtextiel @borgerhub en @hostconcept

